จันทร์
3
มิถุนายน

ระลึกถึง
น.ชาร์ล ลวงก้า
และเพื่อนมรณสักขี

สดด 112:1-3,4-5,6

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1

บทอ่านที่ 1 **ทบต 1:3,2:1ก-8**

หนังสือเรื่องราวของโทบิต... ในรัชสมัยของกษัตริย์เอสารฮัดโดน ข้าพเจ้ากลับบ้านมาอยู่กับอันนาภรรยาและโทบียาห์บุตรชายอีกครั้งหนึ่ง... ข้าพเจ้าพูดกับโทบียาห์บุตรของข้าพเจ้าว่า "ลูกเอ๋ย จงออกไปเถิด ถ้าพบคนยากจนที่ระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าสุดจิตใจในหมู่พี่น้องของเราที่ถูกเนรเทศมายังกรุงนีนะเวห์ด้วยกัน ก็จงนำเขามาร่วมโต๊ะกินอาหารกับเรา พ่อจะรอจนกว่าลูกจะกลับมา" โทบียาห์จึงออกไปหาคนยากจนในหมู่พี่น้องของเรา แต่เขากลับมาบอกว่า... "พ่อครับ เพื่อนร่วมชาติของเราคนหนึ่งถูกฆ่า ถูกบีบคอและถูกทิ้งไว้ที่ตลาด ศพของเขายังอยู่ที่นั่น" ข้าพเจ้าจึงลุกขึ้น ทิ้งอาหารไว้บนโต๊ะ ยังไม่ทันได้ชิมอะไร นำศพจากตลาดไปไว้ในห้องหนึ่ง รอจนดวงอาทิตย์ตกเพื่อจะได้นำเขาไปฝัง ข้าพเจ้ากลับมาอาบน้ำชำระร่างกายแล้วนั่งลงกินอาหารด้วยความเศร้า โดยระลึกถึงถ้อยคำของประกาศกอาโมสที่กล่าวถึงเมืองเบธเอลว่า "วันฉลองของท่านจะกลายเป็นวันไว้ทุกข์ การร้องรำทำเพลงของท่านก็จะกลายเป็นการคร่ำครวญ"...

พระวรสาร **มก 12:1-12**

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสเรื่องอุปมาให้บรรดาผู้นำชาวยิวฟังว่า "ชายคนหนึ่งปลูกองุ่นไว้สวนหนึ่ง ทำรั้วล้อม ขุดบ่อย่ำผลองุ่น สร้างหอเฝ้า ให้ชาวสวนเช่า แล้วก็ออกเดินทางไปต่างเมือง เมื่อถึงเวลากำหนด เขาก็ใช้ผู้รับใช้คนหนึ่งไปหาคนเช่าสวน เพื่อรับส่วนแบ่งจากผลผลิตของสวน แต่คนเช่าสวนจับผู้รับใช้คนนั้นทุบตีแล้วไล่กลับไปมือเปล่า เจ้าของสวนจึงส่งผู้รับใช้ไปอีกคนหนึ่ง คนเช่าสวนตีหัวและด่าว่าผู้รับใช้คนนี้อย่างหยาบคาย เจ้าของสวนส่งผู้รับใช้ไปอีกคนหนึ่ง คนเช่าสวนก็ฆ่าเขาเสีย เจ้าของสวนยังส่งผู้รับใช้คนอื่นไปอีกหลายคน ก็ถูกคนเช่าสวนทุบตีบ้าง ฆ่าเสียบ้าง เจ้าของสวนยังมีคนเหลืออยู่อีกคนหนึ่ง คือบุตรสุดที่รัก เขาจึงส่งบุตรไปเป็นคนสุดท้าย โดยคิดว่า "พวกนั้นคงจะเกรงใจลูกของเราบ้าง" แต่คนเช่าสวนเหล่านั้นพูดกันว่า "คนคนนี้เป็นทายาท เราจงฆ่าเขาเสียเถิด มรดกจะได้ตกเป็นของเรา" แล้วเขาก็จับบุตรของเจ้าของสวนฆ่าเสีย ทิ้งศพไว้นอกสวน เจ้าของสวนจะทำอย่างไร เขาจะมาทำลายคนเช่าสวนเหล่านั้นเสีย แล้วยกสวนให้คนอื่นเช่า ท่านทั้งหลายไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ตอนนี้หรือว่า

หินที่ช่างก่อสร้างทิ้งเสียนั้น ได้กลายเป็นศิลาหัวมุม องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำเช่นนั้น เป็นที่น่าอัศจรรย์กับเรายิ่งนัก"

บรรดาผู้นำชาวยิวพยายามจับกุมพระองค์ เพราะรู้ว่าพระองค์ตรัสอุปมานี้กระทบถึงเขา แต่เขายังเกรงประชาชนอยู่จึงผละจากพระองค์ไป

ข้อคิด

พระเจ้าทรงมอบพรสวรรค์ และสิ่งต่าง ๆ อีกมากมายให้เราแต่ละคน เพื่อจุดประสงค์ให้เรารับใช้พระองค์ในเพื่อนมนุษย์ การประกอบการดีอาศัยพรสวรรค์และสิ่งต่าง ๆ ที่เรามี มิใช่เป็นเพียงความชอบธรรมที่เราต้องทำอยู่แล้ว แต่ยังเป็นภารกิจที่เราต้องทำ ให้สมกับสิ่งที่พระองค์มอบให้ มิฉะนั้นเราจะต้องรับผิดชอบมากมายต่อหน้าพระบัลลังก์แห่งการพิพากษา